

Seminář k pedagogické psychologii

(skupinové řešení problémů)

Semestr: podzim 2014

Prožívané problémy na školách

- Zcela jednoznačně převládá „výchovná“ tematika nad vzdělávací;
- velmi časté dotazy typu *Jak zvládnout...*, *Jak vyřešit...*, *Co mám dělat, když...*;
- poptávka po univerzálních návodech pro práci s žáky – tzv. „kuchařky“;
- nejistota, obavy ze selhání, strach, zoufalství, apatie, únava...;
- tendence vyučujících zbavovat se zodpovědnosti za dění ve třídě;
- hledání „viníků“ na straně žáka a jeho rodiny;
- upevňování negativních vztahů mezi učitelem a jeho žáky;
- profesní frustrace, syndrom vyhoření.

Co s tím?: Mentoring 1

Forma kolegiální podpory ze strany zkušenějších učitelů (mentorů, uvádějících učitelů)

Význam:

- profesionalizace týmu;
- rozvoj spolupráce, klimatu školy;
- stabilizace mladých a nadějných učitelů;
- „revitalizace“ starších učitelů (jiný typ práce).

Cíle:

- snížit riziko osamělosti (začínajícího) učitele;
- zlepšit výkon, pomoci mladému učiteli stát se expertem;
- usnadnit vybudování profesní vize, zpětná vazba;
- poskytovat podporu a pomáhat formovat výzvy (motivovat), udržet v profesi;
- přenést kulturu školy.

Co s tím?: Mentoring 2

Didaktické a odborné kompetence (*teaching skills*)

- plánování výuky, rozvoj výukových strategií – didaktika, rozvoj hodnotících nástrojů;
- práce s žáky – respekt k individuálním potřebám, adaptace výuky pro žáky se SVP, práce s žáky z jiného sociokulturního prostředí, motivace žáků....;
- řízení třídy – upravit fyzický prostor, zajistit bezpečí a pořádek, vytvořit efektivní disciplinární systém...;
- administrativní úkoly – dokumentace, školská politika, řády a pravidla, odevzdávání úkolů (zejména pro začínající).

Interpersonální kompetence

- kolegialita, vztahy s učiteli, s rodiči, porozumění a přijetí školní filozofie, školní projekty.

Intrapersonální kompetence (*coping skills*)

- rovnováha profesního a osobního života, time management, učení se od kolegů, další vzdělávání, osobní cíle, relaxace a volný čas

Co s tím?: Intervize

Způsob sdílení případové práce, zkušeností, součástí vzájemná podpora a reflexe mezi kolegy z různých škol

Popis:

- vytvoření menších skupin (ideálně 3-8) pedagogů z různých škol, kteří se pravidelně scházejí;
- platí princip rovnosti (případná role vedoucího spíše organizační charakter; střídání rolí);
- témata pro práci skupiny volí její členové (osobní zájem; větší snaha při hledání řešení);
- hledání možností řešení problémů (prostřednictvím naslouchání a diskusí; bez užívání soudů a kritiky; sdílení úspěchů i obtíží);
- stručná dokumentace průběhu práce skupiny.

Co s tím?: Supervize 1

Více chápání pojmu – obecně forma **odborné** (kolegiální?) podpory v pomáhajících profesích; občas kontrolní aspekt, který ovšem supervizi „znehodnocuje“

Supervize je forma **podpory profesního růstu** – příležitost k reflexi možností, jak jinak rozumět, jaké zaujímat postoje a jak jednat v situacích se žákem a kolegy, s cílem zvyšovat svou profesionální kompetenci (Havrdová, 1999)

Supervize se pokouší **dosáhnout zvýšení kvality práce** pomáhajících profesí pomocí komunikace s odborníkem, supervizorem. Tato komunikace probíhá v prostředí důvěry, vzájemného respektu a je zaměřena na rozvíjení kompetencí, komunikace, uvědomování si nevědomých stereotypů, souvislostí apod.

Co s tím?: Supervize 2

Typy supervize:

- individuální supervize – jednotlivec nebo celý tým jednotlivě;
- týmová supervize – celého pracovního týmu, zaměřeno na vztahy;
- manažerská supervize – u vedoucích pracovníků (jiné problémy);
- případová (skupinová) supervize – zaměřeno nikoli na vztahy či organizaci, ale na řešení případů

Supervizí **není** kritika či hodnocení ze strany vedoucích pracovníků.

Bálintovská skupina

Původně určena pro psychoterapeuty, pak lékaře, postupně další pomáhající profese

Supervizní technika, existuje tedy „vedoucí“ skupiny (nutnost vedení profesionálem)

Pracuje se nad případy z praxe, avšak ne stylem „co na toho žáka vymyslet“, ale spíše „co mi brání porozumět mu“ (řešení vztahů k žákům)

Tři cíle:

- porozumět vztahu (zlepšit sebepozorování a pozorování, převzetí zodpovědnosti za žáka);
- překonat předsudky (nejsem „vševědoucí“; překonání „*manter*“: „jenom já vím, co je pro ně nejlepší“; „všemu se lze naučit“; „za vše může rodina“);
- pozměnit sebe sama (lépe chápat vztahy; akceptovat svoje limity...).

Skupinové řešení problému

Skupinové řešení problému – inspirace bálintovskými skupinami, týká se skupiny učitelů (převážně) z jedné školy

Nabízí strukturu a řád, na rozdíl od neformálních debat ve sborovně

Větší pocit bezpečí, sounáležitosti, spolupráce

Předpoklady práce:

- důvěra k tomu, kdo pomoc poskytuje;
- otevřenost vyučujících;
- *dobrovolná* účast vyučujících a chuť se zapojit;
- prožívaný problematický profesní vztah (především učitel – žák).

Výhody:

- bezpečná a neohrožující atmosféra;
- vlastní hodnocení učiteli;
- bezprostřední zpětná vazba.

Možný průběh

Nabídnutí případu profesního vztahu, který prožívají učitelé jako problematický a s nímž by chtěli pomoci.

První fáze – tzv. expozice případu a definování otázky

Druhá fáze – doplňující otázky

Třetí fáze – účastníci sdělují svoje pocity, představy, fantazie, týkající se případu a jeho aktérů

Čtvrtá fáze – praktické návrhy řešení, tj. jak by daný problém řešili na místě předkladatele

Pátá fáze – zpětná vazba předkladatele

Cílem není najít objektivní pravdu, ale nabídnout předkládajícímu spektrum možných řešení a námětů, ze kterých si vybere ty, které pro sebe považuje za nosné.

Hlavní výstupy

Pomoc při řešení náročných situací ve složitém kontextu výchovné situace s konkrétním žákem

Pochopení osobního podílu na profesním problému

Pochopení možných pohledů a přístupů druhých

Pro většinu pedagogů zcela nová zkušenost, velmi pozitivně hodnocená